

בש"פ 970/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 970/20

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר (שישית) של קטין מעבר לשישה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בשילוב סעיף 10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), השתל"א-1971

תאריך הישיבה: ט"ו בשבט התש"ף (10.2.2020)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוויצר

בשם המשיב: עו"ד אברהיםכנאענה

מתורגמן לשפה הערבית: מר סינאן דאר מוסא

החלטה

1. בפני בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב, שהוא קטין, מעבר לששה חודשים, החל ביום 17.2.2020

עמוד 1

ב-45 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24276-01-19 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

2. לצורך הדיון שבפני די בכך שאציין כי למשיב מיוחסת יחד עם נאשם נוסף רציחתה של הנערה יארה איוב, כמו גם עבירות של גניבה ושיבוש הליכי משפט. מעצרו של המשיב הוארך בפעם החמישית ביום 26.12.2019 (בש"פ 8561/19, השופט מ' מזוז), ועיקרי ההתפתחויות הנוגעות להליכי המעצר מפורטות שם. אסתפק בכך שאציין כי בדיון שהתקיים קודם למתן ההחלטה האמורה ציינה באת-כוח המדינה כי פרשת ההגנה צפויה להסתיים במהלכם של שני דיוני ההוכחות שנקבעו לתקופת המעצר המבוקשת באותה עת. בא-כוח המשיב ציין באותה הזדמנות כי ההערכה האמורה מקובלת עליו (שם, בפסקה 14 להחלטה).
3. הבקשה שהוגשה כעת מלמדת כי חרף האמור טרם הסתיימה שמיעתם של דיוני ההוכחות. פרשת התביעה הסתיימה ביום 19.12.2019. אולם, טרם נשמעה פרשת ההגנה, ובשל כך אף בוטלו דיוני ההוכחות שנקבעו. על-פי האמור בבקשה, הסיבה לכך היא חילוקי דעות בין המשיב והנאשם הנוסף לבין באי-כוחם שטרם הוסדרו. כן צוין כי ביום 23.1.2020 הצהירו שני הנאשמים לפרוטוקול כי הם מודעים לכך שאם תידרש החלפת ייצוג הדבר יוביל להתמשכות ההליכים ולדחייה בשמיעת התיק.
4. עמדת המדינה היא שבנסיבות אלה, של דחיות דיונים שמקורן בהגנה, ולנוכח המסוכנות העולה מן המשיב, יש מקום להיענות לבקשה להארכת המעצר.
5. בא-כוח המשיב הודיע כי הוא מתנגד להארכת המעצר. על-פי הנטען, דחייתם של מועדי הדיונים נבעה מטעמים אמיתיים הנוגעים לצורך להגיע להסכמות עם הנאשמים לגבי ניהול פרשת ההגנה, ובנוסף לכך להסדרת הייצוג. כן נמסר שקשיים אלה נפתרו לאחרונה. מכל מקום, לשיטת בא-כוח המשיב יש לתת משקל של ממש לגילו של המשיב, שבמועד ביצוע העבירות המיוחסות לו היה קטין.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי יש מקום להיענות לבקשה להארכת מעצר. אכן, המשיב היה קטין בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו והארכת מעצרו מחייבת בדיקה מדוקדקת וקפדנית עוד יותר מהרגיל (ראו: בש"פ 3675/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (23.05.2017)), אך כפי שקבע בית משפט זה בבקשות קודמות להארכת מעצרו של המשיב, קטינות אינה מהווה חסינות (שם, בפסקה 18, וכן: בש"פ 6185/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (2.10.2019)). זאת ועוד, השיקולים שהותוו בהחלטתו של השופט מזוז הם יפים ומתאימים גם למועד הנוכחי, כאשר לא חל שינוי נסיבות של ממש, מלבד חלוף תקופה של 45 יום. שיקולים אלה כוללים, בין היתר, את חומרת המעשים המיוחסים למשיב, מסקנותיו השליליות של שירות המבחן ביחס לחלופות מעצר כפי שאלה עולות מתסקירים שהוגשו וכן את העיכוב בשמיעת פרשת ההגנה - שאותו יש לזקוף לחובתו (ראו והשוו: בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (22.2.2016)).
7. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 17.2.2020 ב-45 יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24276-01-19 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התש"ף (11.2.2020).

עמוד 2

שופטת
